

Thuyết Tiến Hóa Khi Bạn Gái Tôi Là Zoombie

Chương 39 : Chương 39: Đồ Chơi của cô vui, cô cũng vui

Thanh âm của Vu Lam bây giờ thực sự không tính là êm tai, nhưng mà lại có thể đem đáy lòng đang điên cuồng của Mặc Văn từ từ dịu dàng xuống.

“Lam Lam. ” Mặc Văn ôm eo Vu Lam, vội vàng hôn nhẹ cổ của cô, gửi gắm tất cả nỗi lòng của mình.

Nhận ra được Mặc Văn yếu ớt, Vu Lam rất ngoan ngoãn đưa tay ra, giống như thời điểm lúc trước Mặc Văn đỡ cô, vụng về vỗ hai cái lên lưng hẳn.

Cọ xát cái trán Mặc Văn, cô làm nũng tựa như đánh hai tiếng khò khò.

“A... ” ghé vào bên tai Mặc Văn, Vu Lam cố sức điều chỉnh thanh âm của mình, thật lâu mới phun ra một chữ không rõ, “Ô.”

Khi phát ra một tiếng này cô rất không hài lòng cúi đầu, có chút áo não lầm bầm một tiếng, cả người cũng dứt khoát treo ở trên bả vai Mặc Văn.

“Lam Lam? ” chú ý tới sự khác thường của cô, Mặc Văn ngẩng đầu lên nhẹ nhàng sờ một cái lên cái cổ không tính là bóng loáng của cô, dụ dỗ cô, nói, “Làm sao vậy?”

“A... ” Vu Lam khổ sở chu cái miệng lên, lần nữa há mồm khó khăn nói, “A... Ô.”

Ngay từ đầu Mặc Văn còn hơi nghi hoặc một chút, nhưng rất nhanh thì phản ứng kịp, ngạc nhiên nhìn cô nói, “Lam Lam, em đang gọi anh phải không?”

Vu Lam nghe không hiểu ý tứ trong lời nói của hắn, cô chỉ biết đồ chơi của cô sẽ bởi vì cô gọi hắn như vậy thì hắn sẽ rất vui vẻ. Cô muốn phát ra cái âm điệu này rõ ràng hơn, nhưng mà dây thanh, đầu lưỡi của cô đều không cho phép.

Vào giờ khắc này trong lòng Mặc Văn tất cả lệ khí đều tiêu tan toàn bộ ở trong không khí, hắn ôn nhu hôn lên tai của Vu Lam, tâm tình nhảy nhót làm cho hắn không nhận được ngoắc ngoắc khóe miệng, “Lam Lam ...”

“Em như vậy, anh làm sao có thể để cho em rời xa anh được?”

Cảm giác được trên người Mặc Văn khí tức đã thay đổi giống như ngày trước, Vu Lam mới thận trọng đảo đôi mắt ti hí, vui vẻ chui vào trong ngực Mặc Văn, dù trên người Mặc Văn lúc này có mùi máu tanh rất nồng đậm.

“Gào! ” đồ chơi của cô vui, cô cũng vui!

Hai người bên này nhu tình mật ý, trong phòng bên kia, tên nam nhân đang kéo quần lên lấy súng từ trong phòng vọt ra, khí thế hung hăng hướng về phía hai bên hành lang đen nhánh quát lên, “Con mẹ nó! đi ra cho tôi!”

Một tiếng này thật đúng là trung khí mười phần, trong hành lang truyền ra từng trận tiếng vang làm cho lỗ tai người ta tê dại.

Mấy tên còn ở trong phòng trực thủ vệ, từng tên một vội vã chạy ra,

nhìn thấy nam nhân đang ở trần vội vàng hỏi đã xảy ra chuyện gì.

“Con mụ nó nơi này vừa rồi có Zombie xuất hiện, thiếu chút nữa nó đã ăn lão tử rồi! ” nam nhân hiển nhiên là bởi vì sự tình vui vẻ bị cắt đứt hơn nữa còn bị kinh sợ mà nổi giận, hấn gân giọng hầm hừ, phun ra vô số nước miếng, “Các người, mấy tên khốn kiếp là thủ vệ như thế nào vậy, sao Zombie cũng có thể đến đây!”

Đáng thương tên thủ vệ đứng gần hấn nhất bị phun nguyên gương mặt toàn là nước miếng, nhưng ngay cả lau hấn cũng không dám lau, vội vàng nói, “Lý đội trưởng, ngài có phải là nhìn lầm rồi rồi hay không, nơi này làm sao có thể có Zombie?”

“Cmn lão tử có thấy hay không! Không lẽ lão tử còn không biết sao? ” Lý Lôi kéo lấy cổ áo một tên thủ vệ tiếp tục rống to, “Lão tử đang cùng vợ chơi vui vẻ, lại có một con Zombie giống như chuột đột nhiên xông tới, nếu không phải lão tử phản ứng nhanh, lúc này tiểu tử ngươi sớm đã bị ăn sạch sẽ rồi!”

Thủ vệ kia bị Lý Lôi đong đưa đến hoa mắt váng đầu, hấn vẫn chỉ có thể ý vị gật đầu nói “Dạ dạ dạ ”.

Chẳng qua là lúc này trong hành lang nhiệt độ lại thấp xuống không ít.

Nghe được lời Lý Lôi gương mặt hoa lệ của Mặc Văn tối xuống một mảnh, quanh người hấn tản ra khí tức lạnh, da thịt hấn lạnh giá giống như là người chết.

Cúi đầu chọc chọc quai hàm đang phồng lên của Vu Lam, hấn cười yếu ớt hỏi, “Thì ra là có người phát hiện em?”

“Ừc. ” Vu Lam phun ra một cái bong bóng, trợn tròn mắt, gương mặt vô tội.

“Em đã làm gì để cho hắn tức giận như vậy? ” Mặc Văn tiếp tục cười híp mắt hỏi.

“Gào hô. ” Vu Lam vẫn là vô tội nhìn hắn.

“Được rồi, anh biết rồi. ” thân mật chạm vào trán Vu Lam, Mặc Văn híp cặp mắt đen nguy hiểm cơ hồ muốn xem thấu trong ánh mắt Vu Lam có chứa gì, hắn hé mắt ung dung cười nói, “Lam Lam em nói xem anh nên giải quyết bọn họ như thế nào cho phải đây?”

“Gào? ” bị ôm chặt không cách nào nhúc nhích Vu Lam nháy mắt hai cái.

“Ừ, vậy hãy để cho bọn họ không thể mở miệng được nữa. ” Mặc Văn vuốt tóc của Vu Lam nói, vẻ mặt giống như là “tất cả anh đều sẽ nghe theo em ”

“???”

Vu Lam nghiêng nghiêng đầu, từ đầu chí cuối vẻ mặt cô đều mờ mịt.

Hôn một cái lên cặp mắt mờ mịt của cô, Mặc Văn ôm lấy cô nhắc chân liền đi ra khỏi bóng tối. Nhìn cánh tay trần hùng hùng hổ hổ của Lý Lô, con người hắn đột nhiên nhăn rụt lại.

Bên mắt vừa liếc về phía căn phòng, đúng lúc thấy một nữ nhân đang chật vật từ trên giường lật xuống nhặt y phục mặc vào.

“... ” tay đang nắm lấy thắt lưng Vu Lam hơi hơi dùng thêm chút ít lực đạo, tròn mắt Mặc Văn nhìn chăm chăm ánh mắt u mê kia của cô, một hồi lâu mới tựa như cười mà không phải cười hỏi, “Lam Lam, mới vừa rồi em rốt cuộc đã nhìn thấy những gì?”

Vu Lam mới không để ý tới hắn đang lăm bằm lăm bầu cái gì đâu, miệng cô nhẹ cắn chặt nút thắt trên cổ áo hắn, vẻ mặt cô kiên định giống như nếu không thể đem cái nút thắt ấy kéo xuống thì sẽ không chịu bỏ qua.

Mà Lý Lôi khi nhìn thấy Mặc Văn trong nháy mắt hắn đã cảm thấy lòng tơ dựng thẳng lên, kinh nghiệm nhiều năm nói cho hắn biết người đàn ông trước mắt này hắn sẽ không thể trêu chọc nổi.

Ánh mắt rơi vào trong ngực Mặc Văn, Lý Lôi đầu tiên là cả kinh tiếp lấy lập tức cầm súng lên.

Chung quanh mấy người lính gác cũng nhanh chóng tiến vào trạng thái phòng bị.

“Người là người nào! ” một người thủ vệ lớn tiếng quát, hắn nhìn chăm chăm Vu Lam vẻ mặt mơ hồ còn có chút sợ hãi.

Nhưng mà Mặc Văn ngay cả nửa cái liếc mắt cũng không cho hắn, chẳng qua là bất đắc dĩ thở dài, nhếch miệng lên nở một nụ cười cực kỳ ôn nhu, làm cho người ta không tự chủ được sinh ra ý tứ gần gũi.

“Lam Lam, anh nghĩ anh phải thay đổi chủ ý rồi. ” thanh âm của hắn cũng trầm thấp êm tai, “Bọn họ hắn là phải sống không bằng chết mới tốt.”

Lý Lôi đầu tiên là sững sờ, vừa muốn giễu cợt Mặc Văn, liền lại thấy Mặc Văn ngẩng đầu lên nhìn hắn nhàn nhạt nói, “Nhất là ngươi.”

Bốn chữ ngắn ngủi này làm cho trái tim Lý Lôi trong nháy mắt co rút nhanh, hắn chặt vật lui về sau nửa bước, một giọt mồ hôi lạnh theo trán thấm ra.

Hoàn toàn không thềm để ý tới phản ứng của Lý Lôi, Mặc Văn sau khi nói xong liền không thềm nhìn hơn mười hòng súng kia, ôm lấy Vu Lam đi vào căn phòng bên cạnh.

Nữ nhân đang mặc quần áo kia sắc nhọn kêu một tiếng, ôm chặt lấy cánh tay của mình.

Vu Lam thấy vậy nho nhỏ bĩu môi, lại từ trong ngực Mặc Văn rút một cái.

Bọn thủ vệ thấy Mặc Văn dám không nhìn bọn họ như vậy, lòng tự ái họ bị sỉ nhục, lập tức rối rít bóp cò.

Không nghĩ tới khi bọn họ bóp cò lại không có như nguyện nghe được âm thanh đạn bắn, ngược lại thì không khí lại có một trận đông đặc, súng trong tay bọn họ lại giống như là bị cố định ở trong không khí không cách nào sử dụng được, trong chớp mắt đột nhiên hóa thành bột phấn.

Bọn thủ vệ trở mắt nhìn nhau, đồng thời thấy được sự kinh sợ trong mắt đối phương, Lý Lôi thậm chí còn ngã ngối trên đất.

Mới vừa rồi... Xảy ra chuyện gì vậy?

LINK Truyện:

Thuyết Tiến Hóa Khi Bạn Gái Tôi Là Zoombie

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/thuyet-tien-hoa-khi-ban-gai-toi-la-zombie-3572004.html>

LINK Chương này:

Chương 39: Đồ Chơi của cô vui, cô cũng vui

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/thuyet-tien-hoa-khi-ban-gai-toi-la-zombie-3572004/chuong-39.html>